Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 401/2025
18.06.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Ачански, адвокат из ..., против туженог „Property Consultant" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Горан Радовац, адвокат из ..., ради побијања одлуке скупштине друштва, вредност спора 15.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 631/25 од 20.03.2025. године, у седници одржаној дана 18.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 631/25 од 20.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДА СЕ пресуда Привредног апелационог суда Пж 631/25 од 20.03.2025. године и пресуда Привредног суда у Београду П 2755/24 од 19.11.2024. године и спис враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Београду П 2755/24 од 19.11.2024. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи одлука скупштине привредног друштва „Property Consultant" д.о.о. Београд од 07.05.2024. године, којом се покреће судски поступак за искључење члана друштва АА из ... . У ставу другом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 72.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 631/25 од 20.03.2025. године, одбијена је жалба тужиоца, као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП. У одговору на ревизију тужени је оспорио ревизијске наводе тужиоца, а трошкове поводом састава одговора на ревизију је тражио и определио.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС" 72/11...10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о посебној ревизији тужиоца Врховни суд је утврдио да су испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије а ради уједначавања судске праксе.

У овом спору правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се поништи одлука скупштине туженог привредног друштва од 07.05.2024. године којом се покреће судски поступак за искључење члана друштва – овде тужиоца. Према утврђењу нижестепених судова тужени је, у складу са чланом 200. став 1. тачка 16. Закона о привредним друштвима, донео одлуку 07.05.2024. године о покретању судског поступка за искључење тужиоца, као члана туженог, из разлога прописаних одредбом члана 196. став 1. Закона о привредним друштвима. Тужени је покушао да обавести тужиоца дана 25.04.2024. године о одржавању скупштине ради доношења одлуке о његовом искључењу, слањем дописа на адресу ... бр. ... која је у том тренутку била регистрована као седиште привредног друштва „Sion Sion Group" д.о.о. Београд и чији је тужилац у том тренутку био једини законски заступник, при чему је наведена адреса истовремено и адреса пребивалишта тужиоца. Пошиљка је враћена са назнаком „непознат." Према закључку нижестепених судова, код наведеног чињеничног утврђења, у ситуацији када се доноси одлука о искључењу члана из друштва, глас члана чије се искључење тражи не узима се у обзир приликом утврђивања кворума за одлучивање о овом питању како је прописано у члану 214. став 1. тачка 2. Закона о привредним друштвима, при чему се овакав начин гласања не може другачије уредити оснивачким актом. Тужилац није имао право гласа у одлучивању о подношењу тужбе за његово искључење, те је побијана одлука, према становишту нижестепених судова правилна, а осим тога слањем дописа о сазивању скупштине на напред наведену адресу, поступљено је сагласно члану 204. ЗПД, према којем се седница скупштине сазива писаним позивом упућеним сваком члану друштва на адресу члана друштва из евиденције података о члановима друштва, а позив се сматра достављеним даном слања препоручене пошиљке поштом.

Врховни суд налази да се одлука нижестепених судова не може прихватити као ваљана.

У складу са одредбом чл. 204 ст. 1 и 2. Закона о привредним друштвима на коју се правилно судови позивају, седница скупштине сазива се писаним позивом упућеним сваком члану друштва на адресу члана друштва из евиденције података о члановима друштва, а позив се сматра достављеним даном слања препоручене пошиљке поштом, осим ако је другачији начин позивања одређен оснивачким актом или се са другачијим начином позивања члан друштва писаним путем сагласио. Позив за седницу доставља се сваком члану друштва најкасније осам дана пре дана одржавања седнице скупштине, осим ако је други рок предвиђен оснивачким актом. Из ове одредбе јасно произилази да друштво нема обавезу да стално проверава да ли је дошло до промене адресе неког члана већ, супротно, члан треба да достави друштву адресу на којој ће му се достављати писмена. Достављање се, сагласно истој одредби, сматра извршеним

даном предаје за препоручену доставу. Међутим, свакако мора бити предато за препоручену доставу члану друштва (адресирано на њега) а не за неко друго лице. Отуда достављање препоручене пошиљке правном лицу чије седиште је на регистрованој адреси тужиоца, па и ако је тужилац његов директор, не може се сматрати доставом у смислу наведене законске одредбе.

Чињеница је да је одредбом чл. 214 истог закона искључена могућност да члан гласа о законом одређеним питањима која се односе на њега (његовом иступању или искључењу, покретању или одустајању од спора против њега ...) и да се његов глас не узима у обзир приликом утврђивања кворума, али то свакако не значи да му је ускраћено право да буде обавештен о одржавању седнице нити да на истој учествује.

Отуда, потребно је разјаснити да ли је позив достављен тужиоцу на начин прописан одредбом чл. 204 Закона о привредним друштвима а не другом лицу, без обзира у каквој је то лице вези са тужиоцем.

Такође, правилно се указује на погрешну примену одредбе чл. 212 Закона о привредним друштвима будући да се не ради о одржавању седнице на даљину при чему и овако одржана седница подразумева уредно позивање тј. обавештавање о њеном одржавању.

Произлази да је за правилну примену материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено, па је применом одредбе чл. 416 ст. 2 Закона о парнично поступку одлучено као у изреци.

У поновном поступку разјаснiће се битна чињеница на коју је указано односно уредност позивања тужиоца што подразумева да је позван на начин предвиђен одредбом чл. 204 Закона о привредним друштвима који не предвиђа позивање посредним путем, преко неког другог правног лица.

Коначном пресудом одлучиће се и о трошковима поступка.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић